

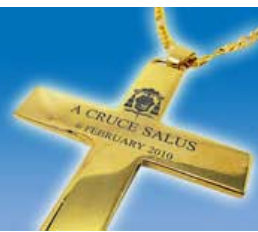
วันฉลองวัดนักบุญวินเซน เดอปอลบ้านศรีวัฒนา (โคกสี)

(วันเสาร์ที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก วันนี้เรามาชุมนุมกันเพื่อให้เกียรติเป็นพิเศษแด่นักบุญวินเซน เดอปอล ผู้สถาปนา “คณะธรรมทูตของนักบุญวินเซนเดอปอล” หรือ “คณะวินเซนเซียน” หรือยังมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “คณะลาซาริสต์” เพื่อเทศน์สอนชาวบ้านที่อยู่ตามชนบทในสมัยนั้นและด้วยความร่วมมือกับนักบุญหลุยส์เดอมารีย์ค ท่านได้สถาปนา “คณะธิดาเมตตาธรรม” เพื่อดูแลเอาใจใส่บรรดาสตรีวัยรุ่น คนเจ็บป่วย คนเป็นทุกข์เดือดร้อน และเด็กกำพร้า หลายคนที่อยู่ที่นี่รู้จักนักบุญวินเซนเดอปอลดีและลึกซึ้งยิ่งกว่าพ่อเสียอีก ด้วยเหตุนี้ พ่อจึงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะนำเสนอชีวิตประวัติและความสำคัญของท่านที่มีต่อพระศาสนจักรของเราอย่างละเอียด สิ่งที่คุณอยากแบ่งปันเป็นข้อคิดบางอย่างที่ดึงเอามาจากพระวรสารที่เราเพิ่งได้รับฟัง ซึ่งเราสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมในชีวิตนักบุญของคุณนี้

ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมัทธิวชี้ให้เราเห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงเอาพระทัยใส่คนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นคนเมืองหรือคนบ้านนอก พระองค์ทรงเทศน์สอนและประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรให้ทุกคนได้ทราบอย่างถ้วนหน้า นอกจากพระองค์ทรงชี้ทางเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้าและทรงปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาปแล้ว พระองค์ยังทรงปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากความเจ็บป่วยทุกชนิดอีกด้วย และเมื่อพระองค์ “ทอดพระเนตรเห็นประชาชน ก็ทรงสงสาร เพราะเขาเหล่านั้นเหน็ดเหนื่อยและท้อแท้ประดุจฝูงแกะที่ไม่มีคนเลี้ยง” (มธ 10:36) เราโชคดีที่มีพระเจ้าที่อยู่ใกล้ชิด เข้าใจสถานการณ์ของเราและเห็นอกเห็นใจเรา อันที่จริง สถานการณ์ของคนในสมัยพระเยซูเจ้ากับสมัยปัจจุบันนี้ไม่ได้เปลี่ยนไปมากนัก เพราะทุกวันนี้ยังมีผู้คนมากมายที่เหนื่อยอ่อนและท้อแท้สิ้นหวังอันเนื่องมาจากแรงกดดันรอบด้าน หลายคนดำเนินชีวิตไปวันๆ ไร้ทิศทางที่แน่นอน พวกเขาเป็นบุคคลที่น่าสงสารและต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากผู้คนที่อยู่รอบข้าง

พระเยซูเจ้าทรงทราบดีว่างานดูแลเอาใจใส่บุคคลเหล่านี้เป็นงานใหญ่และเรียกร้องการร่วมมือจากหลายฝ่าย แต่คนที่ยอมอุทิศตนเพื่อพวกเขายังมีจำนวนไม่มากพอ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงชี้ให้บรรดาศิษย์เห็นความจริงประการนี้ในเชิงเปรียบเทียบว่า “ข้าวที่จะเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด” (มธ 9:37-38) แม้ว่าปัจจุบันข้าวที่จะเก็บเกี่ยวหรืองานด้านจิตเมตตาต่างๆ ยังมีมากและดูเหมือนว่าจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้ก็ได้หมายความว่าพระบิดาของเราทรง

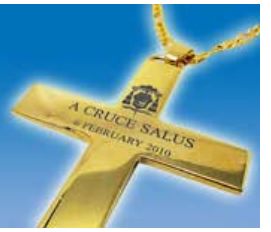
มองข้ามหรือไม่ทรงใส่พระทัยในงานด้านนี้เท่าที่ควร ตรงกันข้ามพระองค์ทรงให้ความสำคัญและทรงทยอยส่งคนงานของพระองค์ลงมาทำงานด้านนี้เรื่อยๆ และอย่างสม่ำเสมอ และหนึ่งในบุคคลเหล่านี้ก็คือนักบุญวินเซน เดอปอลนั่นเอง

ดังที่เราทราบกันดี นักบุญวินเซนเดอปอลเป็นบุคคลที่โลกรู้จักในฐานะผู้ดูแลเอาใจใส่คนยากจนเป็นพิเศษ ท่านได้ทำกิจการหลายอย่างเพื่อบุคคลเหล่านี้ในสมัยของท่าน จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ในปี ค.ศ. 1885 สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ได้ทรงประกาศแต่งตั้งท่านให้องค์อุปถัมภ์งานด้านเมตตาภิทุกอย่างในพระศาสนจักรของเราเพื่อเป็นการระลึกกิจการต่างๆ ที่ท่านได้ทำเพื่อคนยากจนทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม ท่านสมควรได้รับเกียรติสูงส่งอันนี้ไม่ใช่เพียงเพราะว่าท่านได้ช่วยเหลือคนยากจนเท่านั้น แต่เพราะแนวทางและวิธีการที่ใช้เพื่อรับใช้พวกเขาด้วย ท่านไม่ได้รับใช้คนยากจนเพียงให้งานที่กำลังทำเสร็จๆ ไป แต่ท่านรักพวกเขาและรับใช้พวกเขาอย่างสุดความสามารถของท่าน ถ้าเราพิจารณาดูงานต่างๆ ที่ท่านได้ริเริ่มทำ เราจะพบว่าท่านทำงานแต่ละอย่างด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ โดยผ่านการรำพึงไตร่ตรองและอธิษฐานภาวนาเป็นเวลานานแล้ว ท่านไม่เคยลงมือทำสิ่งใดแบบส่งเดชตามบุญตามกรรม ท่านจะทำเมื่อท่านมั่นใจว่าสิ่งนั้นสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อท่านเริ่มทำงานนั้น ท่านจะดำเนินการอย่างดี หากคนที่เหมาะสมที่จะทำงานนั้น แสวงหาแหล่งทุนที่ช่วยสนับสนุน ดูแลเอาใจใส่ให้งานนั้นเติบโตจนกระทั่งสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างมั่นคง จากนั้นท่านจึงค่อยๆ ถอนตัวและคอยช่วยเหลืออยู่ห่างๆ ท่านให้คำแนะนำที่น่าประทับใจในการประชุมกับผู้ร่วมงานครั้งหนึ่งว่า “อย่าพอใจเพียงเพราะท่านได้ทำสิ่งดีๆ เท่านั้น แต่จงทำมันในวิถีทางที่พระเจ้าทรงปรารถนาด้วย นั่นคือ พยายามทำมันให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ท่านจะสามารถทำได้ ” พุดง่าย ๆ ก็คือ ทำความดีอย่างเดียวถือว่ายังไม่เพียงพอ ต้องทำสิ่งนั้นอย่างดีด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ท่านเรียกร้องให้สมาชิกในคณะและผู้ร่วมงานปฏิบัติต่อคนยากจนประหนึ่งว่าเป็น “เจ้านาย” ของตนเอง และชี้ให้พวกเขาเห็นว่าเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาใช้คนยากจน พวกเขา กำลังงานนั้นเพื่อพระเจ้า ท่านบอกว่า “เราต้องทำงานของเราเพื่อพบพระเจ้าในงานนั้นมากกว่าที่จะทำเพียงเพื่อให้มันเสร็จๆ ไป ” คติพจน์ของท่านคือ “ให้เรารักพระเจ้าด้วยหยาดเหงื่อแรงกายของเรา ” สำหรับท่านความรักไม่ได้เป็นเพียงคำพูดที่สวยงาม แต่เป็นการกระทำมากกว่า นั่นคือ ถ้าเรารักพระเจ้า เราต้องทำงานเพื่อพระองค์

พี่น้องที่รัก ถ้านักบุญวินเซนเดอปอลอยู่ท่ามกลางเราในโอกาสฉลองวัดวันนี้ ท่านคงเรียกร้องเราแต่ละคนให้แสดงความรักต่อพระเจ้าด้วยการรับใช้คนยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือจากเราเป็นพิเศษ แน่แน่นอนงานรับใช้คนยากจนไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะงานนี้เรียกร้องความรักและความเสียสละเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พร้อมกับพระพรหมทานจากพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้เสมอ ให้กิจการต่างๆ ที่นักบุญวินเซนต์เดอปอลได้
ทำและวิธีการต่างๆ ที่ท่านใช้เพื่อรับใช้คนยากจนเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานของเรา พร้อมกันนี้ให้เรา
เลียนแบบอย่างท่านในการแสดงความรักต่อพระเจ้าด้วยการรับใช้เพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา และขอให้ท่าน
อธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าแทนเราเพื่อเราจะทำแต่สิ่งที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์อย่างสุด
ความสามารถและอย่างเอาใจใส่ ทั้งนี้เพื่อพระนามและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์จะได้เป็นที่รู้จักในเขตสังฆ
มณฑลของเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**